

Fürdőruhás keselyűlányok gyűrűjében

Még a 2003/2004-es évadban láthatuk a „Testek vonzásában” című önálló estedet, amiben kocsmaszínházi hangulatot imitáló előadás keretein belül szólaltattad meg Faludy György erotikus versfordításainak néhány gyöngyszemét. Honnan jött az előadás ötlete?

hogy, bár a mű mondanivalóját még igazán a kicsik nem érthetik, mégis élvezik, és együtt tudnak élni az előadással. Ebben a darabban egyébként három karaktert személyesít meg, amelyek bár alaptípusok, mégis nagyon élvezetes egymás után három különböző személy bőrébe bújva a színpadra lépni. A „József és a színes, szélesvásznú álomkabát” című musical tényleg hatalmas nagy show. Egyike vagyok a tizenegy testvérnek. Itt tulajdonképpen nincs mitől kitűnni, attól jó a dolog, hogy szerves része vagyok valaminek, ami csak így összerakva működik. „A dzsungel könyvé”-ben, amit a ZeneTheatrum állított színpadra a Lovardában, Csil szerepét kaptam, amit imádok, hiszen ez igazi „zsirosbödön” szerep. Amikor először megláttam a díszletet, már akkor tudtam, hogy egy igazán komoly, profi előadás lesz. Csil karaktere új felfogásban jelenik meg, fürdőruhás keselyűlányokkal van körülvéve, ami nagyon jól sült el, váratlanul nagyot durrant. Imádja a közönség.

Mit csinálsz szívesen a szabadidőben? Milyen zenéket szeretsz hallgatni?

Ritkán van szabadidőm, de ha úgy alakul, hogy ráérek, szeretek olvasni vagy filmet nézni. Ha hosszabb időre sikerül elszabadulnom a munkáimtól, akkor irány a nyaraló! Bográcsozunk, pihenünk. A zenei ízlésem elég széles skálán mozog, mindig az aktuális hangulatomtól függ, hogy mit hallgatok. Fő irányvonalam a kemény rock, de szeretem például a Pink Floydot és Mike Oldfieldot is. Amit viszont nagyon nem szeretek, az napjaink „gagyi” zenéje.

Tudod már, hogy a következő évadban milyen szerepek várnak rád?

A „József” és „A dzsungel könyve” átmegy a következő évadra, és szó van arról, hogy felújítjuk a „Peter Pan”-t, valamint a ZeneTheatrumban a „Sztárcsinálók”-at. Ha minden jól megy, a Kamaraszínházban játsszuk a nyári színház nagy sikerét, a „Senki sem tökéletes”-t. Ezen kívül színpadra állítjuk az „Indul a bakterház”-at, amiben az egyik csendőrt alakítom. Játsszom majd a „Lear király”-ban, valamint a „Káin és Ábel”-ben, amit Miske László fog rendezni. Én leszek Ábel.

Kovács Dóra
Fotók: Bódi Sándor

Körülbelül hét éve ment a nyári színházban a „Hair” című musical, s én azóta „figyelem” Révész Bélát. Túl van már egy önálló estem, sőt! A következőre készül. „A kis herceg”-ben három karaktert formál meg, Csil szerepében pedig egyenesen brillíroz.

Mikor és hogyan kerültél közel a színházhoz?

Tizenegy éves voltam, amikor Debrecenbe költöztünk, édesanyám ugyanis itt kapott állást. A Bányai Júlia Általános Iskolába jártam, ahol Várhidi Attila, az Alföld Gyermekszínpad vezetője a tanárom volt. Ő mondta nekünk, hogy akinek van kedve, járhat oda. 1986-tól 1993-ig voltam először az Alföld Gyermekszínpad, majd a Főnix Diákszínpad tagja. Itt szerettem bele a színházba olyannyira, hogy nyolcadik után az Ady Gimnázium dráma tagozatára jelentkeztem. Ez a négy év csodálatos volt, olyan tanáraink voltak, mint Varga Éva vagy Jantyk Csaba. Onnan már egyenes út vezetett a színházba, érettségi után pedig az akkori igazgató, Lengyel György szerződött, mint csoportos szereplőt és rendező asszisztens.

Mi volt az első emlékeztető szereped?

Először nagyon kicsi szerepeket kaptam, de nem bántam, hisz elsődleges célom a tanulás volt. Aztán három évre felkerültem Budapestre, a Nemzeti Színiakadémiára, ahol rengeteget játszhattam. Előfordult, hogy egy hónapban 45 előadásom volt, és olyan színészióriásoktól tanulhattam, mint Agárdy Gábor, Sinkovits Imre, Tolnay Klári vagy Bessenyei Ferenc. Amikor három év után visszajöttem Debrecenbe, először megint asszisztenskedtem. Játsszotam a „Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról” című musicalben, ami olyannyira óriási siker volt, hogy a stúdió színházból be kellett vinni a nagyszínpadra. Az első nagyobb színészi feladatomban a „Tanítványok”-ban Jakab szerepe volt, de a nagy kiugrást a „Peter Pan”-ben Mocsok megformálása jelentette. Ez egy igen fárasztó szerep, ellenben nagyon szerettem.

Mi a kedvenc színházi műfajod?

Jelenlegi szerepeim alapján meglepő lehet, de semmiképp sem a musical. Táncot például kifejezetten nehezen tanulok. Ami közel áll hozzám, az mindenképp a próza, azon belül is a drámai műfajok. Leginkább az amerikai drámákat szeretem, szerepálmom például „Az ügynök halálá”-ból Biff karaktere.

Az előadás az én ötletem volt, és a zenét leszámítva egyedül csináltam az egészet. A színház mindenben támogatott, de én válogattam össze a verseket, a díszletet, a jelmezt, én találtam ki a világítást. Abban az időszakban épp nagyon dühös voltam, és a munkában vezettem le a felgyült indulatokat. Tervezek egy új Faludy estét is, ez tulajdonképpen a költő ötlete volt. Nagyon tetszett neki ugyanis az előadás és azt mondta, hogy esetleg összehozhatnék még egyet csak Villon fordításokból. Ehhez már összeállítottam az anyagot, sorba vannak rendezve a versek, most épp olyan zenészt keresek hozzá, akivel gördülékenyen tudok együtt dolgozni, mint anno Szabó Balázssal. Vele teljesen egy hullámhosszon mozogtunk, s nagyon nehéz ilyen embert találni. Az új estnek egyébként kicsit más lesz a zenei világa. Modernebb, elektronikus hangzást képzeltem el.

Jelenleg játszol a „Patiká”-ban, „A kis herceg”-ben, a „József és a színes, szélesvásznú álomkabát”-ban, és „A dzsungel könyvé”-ben. Melyik szerep jelent számodra?

A „Patiká”-ban egyfajta duhajkodás van a színpadon és azt mindig is nagyon szerettem, amikor az embernek nem kell kontrollálnia magát. „A kis herceg” igazi gyerekdarab, több szempontból is más, mint egy felnőtteknek szóló produkció. Mindenképpen nehezebb feladat, hiszen a gyerek, ha nem élvezzi a dolgot, nem fog illendőségből csendben maradni. Beszélget, cukorkát bont, ki-be rohangál. Sőt, az is

m e g e s e t t m á r , h o g y f e l s z ó l t a s z í n p a d r a . „ A k i s h e r c e g ” - b e n s z e r e n c s é r e i l y e n e k n e m s ú r ú n f o r d u l n a k e l ő . M e g l e p ő ,

